

Sygn. akt III ZS 15/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Jaśkowski (przewodniczący)

SSN Halina Kuryło

SSN Maciej Pacuda (sprawozdawca)

Protokolant Halina Kurek

w sprawie ze skargi Ministra Zdrowia

na chwałę Nr [...] Okręgowego Zjazdu Delegatów W. Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych z dnia ... 2012 r.,

po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 20 marca 2013 r.,

uchyla zaskarżoną uchwałę.

UZASADNIENIE

Minister Zdrowia zaskarżył w całości uchwałę nr [...] Okręgowego Zjazdu Delegatów W. Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych (Okręgowy Zjazd) z dnia ... 2012 r. w sprawie zawieszenia udziału w komisjach konkursowych (dalej jako uchwała). Na mocy tej uchwały Okręgowy Zjazd zawiesił do odwołania przewodniczenie i uczestnictwo przedstawicieli W. Okręgowej Izby Pielęgniarek i

Położnych w komisjach konkursowych na kierownicze stanowiska pielęgniarskie lub położnicze oraz na inne stanowiska kierownicze w podmiotach leczniczych oraz upoważnił Okręgową Radę Pielęgniarek i Położnych do ewentualnego uchylenia zawieszanie udziału w komisjach konkursowych.

Zaskarżonej uchwale Minister Zdrowia zarzucił naruszenia art. 2 ust. 2 i art. 4 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 1 lipca 2011 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych (Dz.U. Nr 174, poz. 1038) w związku z art. 49 ust. 8 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz.U. Nr 112, poz. 654 ze zm.) i § 10 pkt 2 lit. c, pkt 3 lit. d, pkt 4 lit. a i e oraz pkt 5 lit. a i f rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 6 lutego 2012 r. w sprawie sposobu przeprowadzania konkursu na niektóre stanowiska kierownicze w podmiocie leczniczym niebędącym przedsiębiorcą (Dz.U. z 2012 r., poz. 182, dalej jako rozporządzenie konkursowe).

Wskazując na opisaną niezgodność uchwały z prawem, Minister Zdrowia wniósł o jej uchylenie uchwały w całości.

Uczestnik postępowania W. Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych w odpowiedzi na skargę Ministra Zdrowia wniosła o utrzymanie w mocy zaskarżonej uchwały.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga Ministra Zdrowia jest zasadna.

Obowiązek przewodniczenia i uczestnictwa przedstawicieli samorządu pielęgniarek i położnych w komisjach konkursowych na kierownicze stanowiska pielęgniarskie lub położnicze oraz na inne stanowiska kierownicze w podmiotach leczniczych wynika z przepisów rozporządzenia konkursowego. Sąd Najwyższy stoi na stanowisku, iż przepisy te są „odrębnymi przepisami” w rozumieniu art. 4 ust. 2 pkt 7 ustawy o samorządzie pielęgniarek i położnych. Przepisów tych organy samorządu pielęgniarek i położnych mają zaś obowiązek przestrzegać, zgodnie z dyspozycją wynikającą z art. 2 ust. 2 ustawy o samorządzie pielęgniarek i położnych.

W następstwie zaskarżonej uchwały W. Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych nie wykonuje natomiast ciążących na niej zadań w jeden z prawnie

przewidzianych sposobów, na określenie którego pozwala zarówno art. 2 ust. 2 ustawy o samorządzie pielęgniarek i położnych, jak i art. 17 Konstytucji. Niezależność w wykonywaniu zadań samorządu zawodowego dotyczy określenia przez samorząd sposobu wywiązania się z obowiązków wynikających z przepisów prawa i w relewantnym dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy zakresie odnosi się do autonomicznego wskazania przedstawicieli W. Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych uczestniczących w postępowaniach konkursowych w charakterze przewodniczących albo członków komisji konkursowych.

Podniesiona przez Okręgową Izbę Pielęgniarek i Położnych argumentacja na obronę zaskarżonej uchwały nie znajduje uznania Sądu Najwyższego z analogicznych względów, jak wskazane w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13 listopada 2012 r., III ZS 13/12 (dotychczas niepublikowanym).

Powołany przez Izbę art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie pielęgniarek i położnych przewiduje dla samorządu tej grupy zawodowej uprawnienie do opiniowania projektów aktów normatywnych dotyczących ochrony zdrowia i zasad organizacji opieki zdrowotnej. Opinia ze swej istoty nie jest jednak wiążąca dla zasięgającego jej podmiotu. Dlatego, zdaniem Sądu Najwyższego, z przepisu tego nie można wywodzić podstaw dla uznania rozporządzenia konkursowego za niekonstytucyjne z tego względu, że ostateczna treść rozporządzenia odbiega od treści poddanej konsultacjom społecznym.

Z kolei w odniesieniu do zarzutu sprzeczności rozporządzenia konkursowego z art. 92 ust. 1 Konstytucji RP Sąd Najwyższy stwierdza, że przepis art. 49 ust. 8 ustawy o działalności leczniczej upoważnia Ministra Zdrowia do wydania rozporządzenia, w którym określi on sposób przeprowadzania konkursu na stanowiska wymienione w art. 49 ust. 1 ustawy o działalności leczniczej; skład oraz tryb i warunki powoływania i odwoływania komisji konkursowej, a także ramowy regulamin przeprowadzania konkursu na stanowiska, które sprecyzowano w art. 49 ust. 1 ustawy o działalności leczniczej. O niekonstytucyjności upoważnienia do wydawania rozporządzenia mógłby zaś przesądzać całkowity brak stosownych wytycznych, w jaki sposób Minister Zdrowia ma skorzystać z przyznanego mu upoważnienia. Tymczasem wytyczne takie są zawarte w art. 49 ust. 8 ustawy o

działalności leczniczej, i polegają na obowiązku Ministra „kierowania się potrzebą zapewnienia przejrzystości procedury konkursowej”.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy o samorządzie pielęgniarek i położnych.